

Ο ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΤΑΙ

ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗ

Είαι τέλος μιάς τραγωδίας. Άνήμερα τών Άγίων Άπεσθών στέν Άλφειό. Ο Χατζήχρηστos τρώει και πίνει και συλλογίζεται. Τά ένεχοπεσιτικά γράμματα. Η καρατόμησις τού Δάμπρου. Ζήτω ο Βασιλεύς !... Έτσι τιμωρούνται οι προδότες !... Ένα φρικαλέο όδρο στέν Έθωνα. Ο Έπιλογος.

Συνεχίζουμε την ενδιαφέρουσα ιστορία, τού «Χατζήχρηστου και των λοιπών» που άρχισαμε στο παρασμένο φύλλο :
«Τιαν ή ημέρα τών Άγίων Άποστόλων και ό ήλιος άνέβαινε στέν άνέφελο οδρανό, φωτίζοντας τού πολύχρωμο πανέραμα της κοιλάδας τού Άλφειού. Τά παλληκάρια τού στρατηγού Χατζήχρηστου και οι Βαυαροί στρατιώτες έκάθονταν στί: όχ'ες τού ποταμού κ' ι καταγίνονταν νά έτοιμάζονταν τού τραπέζι της γιορτής. Έφεραν έξω γιά τή ροδιά, κουβαλούσαν σταβύλια άπό τά γαιτανικά άμπέλια, έσοδύλιζαν τά σφαχτά. Οι Βαυαροί, πού είχαν ληηρονήσει πιά τίς μπυραρίες τού Μονάχου, ρουρούσαν και αυτοί τó θείο ρετανάτο και προσπαθούσαν νά τραγουδήσουν...Λάφτικα τραγούδια, πράγμα πού έκανε τά παλληκάρια τού Χατζήχρηστου νά λυγάνονται άπό τά γέλοια...
Νά λίγη ώρα ύστερα άπ' τó φαγοπότι στήθηκε κ' ό χορός στέν όποιο έλαβαν μέρος κ' οι Βαυαροί κ' έτσι τó γλάντι φούντωσε άπ' άκρη σ' άκρη...

Ο καπετάν Χατζήχρηστos, φροντισμένος λίγο ψηλότερα, έτρωγε π' όρεξι, άλλα συγχρόνως φρινότανε συλλογιόμενος. Έξωφανα, άφηνει όδρου τó ψυτί, πεινιτάι όρθιος και άκολουθούμενος άπό τόν ψυχολόγόν του, Παναγιώτη, άνεβαίνει τρέχοντας τή δουνουπλαγιά, όπου χάρηκαν και οι δύο πίσω άπό ένα δρόχο.
Μετά ένα τέταρτο της ώρας άφάνηκαν πάλι. Τó πρόσωπο τού Χατζήχρηστου ήτανε κατακόκκινο άπό μεγάλη όργη, τά μάτια τού περνούσαν φωτιές ! Στ' άριστερό του χέρι κρατούσε μερικά γράμματα, τά όποια σιγνά νουκ' έξήκωνε ψάλλει και τά κουν' ύσε μέσα στή φούχτα τού με βριαίσι και κατάρες.
Έξωφανα διέταξε τόν ψυχολόγόν του τόν Παναγιώτη νά πη τού Καπετάν Δάμπρου «τάδθι έκεί πού τόν θέλεις. Μετά λίγες στιγμές ό καπετάν Δάμπρος ήταν έκει. Μόλις τόν είε ό Χατζήχρηστos πετάχθηκε όρθιος στέν όποιο του και έχοντας μπροστά στά μάτια τού Δάμπρου — πού στεκότανε λίγο χαμηλό-τερα άπ' αυτόν — άνοιγμένα στ' άριστερό χέρι τά γράμματα, τόνε ρώτησε νά άγρια και όρε-πική φωνή :
— Ποιός έγραψε, ώρέ, αυτά τά δυό γράμματα ; !!
«Ο Καπετάν Δάμπρος στήν άοχη έτίχισε και τάράχη-ε, γρήγορα όμως συνήλθε κ' ι άπάντησε άβρόνχια :
— Έπρω γόν ποιός τάρραψε ; Πήγαινε νά τόνε βρής !
— Πρ' όδθι ! Έξώναζε ό Χατζήχρηστos. Προδότη ! Άρνισοί τά γράμματα σου, σκόλλε ; ! Έσο παράτρωσε δέκα παλληκάρια μου άπό τά καλύτερα στέυς λησταδές κ' ήδων και τάψησαν ζωντανά ! Έσο άβροφες στέυς λησταδές προδότη !...
Και γρήγορα σάν όσ' ραπή, ό Χατζήχρηστos έπέταξε χάρμη τά γράμματα, έφριξε κατά γής τó γέσο τού Δάμπρου, άρπαξε τόν ταραγμένο κωκούργο άπό τήν κοσιόδα, (πού κατά τó έθιμο τών παλληκάρων κρημότανε πίσω), έτράβηξε κοντά τó κεφάλι του με ρωμάλιο χέρι, έβγαλε τó χατζάρι του άπό τó σελάχι και με μιά μεχαιριά τού έχόφριος άπό τó κορμί του, κβώνοντας τó λαϊμό τόν πέρα-πέρα !...Τό αίμα άνεπήδησε σάν άπό συντριβάνι κ' ι έπληθύμησε τήν όσπη και πολύπτυχη φουτανέλλα τού Χατζήχρηστου. Όρθιος, φοβερός σάν Νέμειος ό Έλληνοκέρβεος άγωνιζόη, κρατώντας πάντα τó κεφάλι άπό τά μαλλιά, τó σήκωσε ψηλά κ' έζώναζε :
— Ζήτω ο Βασιλεύς ! Έτσι πεθαίνουν όλοι οι προδότες !
Έθωος ύστερα μια κλειστάκι τού άκάφαλο κορμί τού καπετάν Δάμπρου πού ήταν πεσμένο μπροστά στά πόδια του και είπε δυνατά στους γύρω του :
— Πάρτε άπό όθι αυτό τó γουρουνί !
Έλάια σιωπή έπικρατούσε. Ο χορός και τά τραγούδια είχαν κοπεί. Τó άμιαρτό γεγονός είχε κοινολογηθεί άστραπειώς σέ όλο τó στρατόπεδο, όλοι έτραξαν νά ίθουν, κ' έσπινωχαν γύρω ό ένας τόν έλλο.
Επάνω στό βράχο άτρέμπος, κρατώντας πάντα με τó ένα χέρι τó κεφάλι, με τó άλλο τó χατζάρι και δουτηγμένος στά αίματα ό Χατζήχρηστos έσπερμιανε νά συναχθόνν γύρω τού όλοι και τότε έζώναζε :
— Παλληκάρια ! τάτσιος πρπει νά είναι ό θάνατος γιά κάθε προδότη !...Ο Καπετάν Δάμπρος παρήμενος στέυς λησταδές δέκα άπό στέυς συντρόφους μας γιά νά τούς χάσουν ζωντανούς ! λέν έσπερε να πεθάνν με μαχαίρι, άλλα νά ψηθ ή σέ σιγανή φωτιά...Άλλά τώρα έμπρός ! Έμπρός παιδιά, μήν ταραξέσθε και κ' άπάρα στέν προδότη ! Ζήτω ο Βασιλεύς !...
Και ή άπάντησις τού πλήθους

«Κατάρα στέν προδότη ! Ζήτω ο Βασιλεύς !» άνήγχιξε οδ όλη τήν κει- λάδα τού Άλφειού.

Μερικοί Βαυαροί σή' ωσαν σέ λίγο όπό και τó πύμα τού Καπε- τάν Δάμπρου, τά παλληκάρια σκεπρίσθηκαν και πάλι κάτω άπό τά πλατάνια, σί χέρι ξαίάρησαν πάλι σέ όλο τó στρατόπεδο και σάν άγριοσ έλαλαγαρές άντηχούσε τού πολεμικό τραγούδι :

Ν' άναστηθ ή Πατρίς μου
Νά ζήση τó σπαθί μου !..

Ο Βαυαρός άξιοματικός πού δίσωσε στ' Άποκημηθένάματά του τó φριχτό αυτό έπεισόδιο τελειώνει έτσι τήν όθήγησί του :

«...Η τρομεροκατική αυτή σκηή μ' έκανε ν' άνατριχιάσω, με αντη- τόραζε. Την Τουρκική αυτή δικαιοσύνη δίν μορσοδία τά τή σνερβίβσο με τίς άντιλήψεις μου περι δικαιοσύ και γιά πολιν καιρο ή συντροφία τού Χατζήχρηστου μου ήταν άπορονοσική. Θυμόμωνα πάντοτε τήν αίματό- βροχη φουτανέλλα τού και όλη τή φρικαλέα τραγαδία...Και όμως όλοι με έβεβαίωσαν ότι ήταν άποδεδειγμένη ή προδοσία τού Δάμπρου. Ηταν άξιος τού θανάτου πού έλαβε. Γιατί τά δυό έκταια παλληκάρια πού εί- χαν νυστηρ άδώς έξαρτισθεί όπό τó στρατόπεδο πρσ όλίγων ήμερών, είχαν άπομολόγησι στους ληστές με τή σιγαταθείσι τού Χατζήχρηστου και τήν ήμέρα τού φόνου είχον ξαναγείρησι, φρίσσοντας στί: άρχηγόν τόν, μαζί με μερικέσ άλλες άποδείξεις και τά ίδιόσφα γράμματα τού Δάμπ- ρου πρσ τούς ληστές, με τούσ όποιούς ό άλλος αταός ήσαν σνιταί- ρος στά κέρδη.
«Ο Χατζήχρηστos διέταξε ν' άλατισούν καλά τó κεφάλι τού προδότη, τού ήβλε ο' ένα τραγιόν όοι και τώσπειλε στί Ναύπλιο, με ταχυδρόμο, στέν Βασιλεία ! Μαζί έστειλε και γραφή έκθεισι τών γεγονότων, τήν όποιαν προσηνέγραψαν και δώδεκα άπό τούς καπε- τανισίους τού.
«Άλλ ή Άντιβασιλεία άπήνησε στί Χα- τζήχρηστo ν' ακολουθία :
«Τοιαύται άποστολái δίν είνε εύόροστοι τή Βασιλεία. Ο Χατζής Χρήστος όφειλε σίς τó έξήν ν' άπέχη τοιούτων βιασιούτων. Η ΈΛ- λιά είνε ήδη τακτικόν Κράτος, εν τώ όποίω πρπει νά ίσχύη ό νόμος και πάς κακοήθης νά παρσθ όσαι είσ τά δικαιοσύνη πρσ κρισίον. Τά γενομένα ήδη παραβλήσονται όδοι ά αποδεί- ξεις τής προδοσίας καταμαρτυροσί σαρθς τήν πρβήν τού ένόχου.»

Όταν ό ψυχολόγος τού Χατζήχρηστου Παναγιώτης ιδιάβασε στέν Κα- πετάνο τó έγγραφο αυτό της Βαυαρικής Άντιβασιλείας, ό Χατζήχρη- στos, πού έσπερμιε κείπο άμοιβή, άρχισε νά βλαστημήσ όδρια :
— Ο διάολος νά τούς πάρη όλους τούς καλαμαράδες ! Έλεγε. Θά μάς χαλάσκανε τó Βασίλειο με αττούς τούς νόρους τούς !...»

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΖΕΣΤΑ ΜΕΡΗ

Τώρα με τó χειμωνιάτικο κρύο άς μιλήσουμε λίγο - κάποια παρ- ρηγορία είνε κ' αυτή — γιά μεγάλες ζέστες.

Τó ρεκόρ τής μεγάλης ζέστος τού είνε τó παρασμένο καλοκαίρι ή περιοχή Έφ'εζιά στήν έρημο Ζεφάρει της βορείσι Άφρικησ. Τό θερμό- μετρο έφθασε 136 βαθμούς ύπό σκιάν στίς 13 Σεπτεμβρίου 1927.

Στήν περιοχή αυτή ή μέση θερμοκρασία όλου τού έτους είνε 70 βαθμοί.

Προηγούμενος τó ρεκόρ άνήκει στή Γκρίγαλδ Ράντς, στήν «Κοι- λάδα τού θανάτου» της Καλιφρνιας. Η «Κοιλιά τού θανάτου» έχει πάρει αυτό τó όνομα, γιατί τίποτε δέν μπορεί νά ζήση έκει άπό τήν φοβερή ζέσθη.

Στή Γκρίγαλδ Ράντς τó θερμόμετρο έσπερμιωσε μεγαλειότερη ζέ- στη έπέτος τó καλοκαίρι 134 βαθμούς ύπό σκιάν. Η σνήθης, άλλως τε, καλοκαιριατική θερμοκρασία είνε έκει 120 βαθμών.

Άνωτάτως τó πεύ ψυχρό μέρος άνεδειχθή πός είνε τó Βερ- κογκάνοση τής Σιβηρίας.

Τόν παρασμένο Ιανουάριο έση- μείωσε τó θερμόμετρο έκει 97 και 6 βαθμούς κάτω τού μηδένος. Για παρ- ρηγορία έκείνων πού κατοικούν έκει άς λεχθ' ότι ή μεγαλειότερη καλοκαιρι- νή ζέσθη είνε 80 βαθμοί ύπό τó μηδέν.

Και ή άπάντησις τού πλήθους